

Adevărul

NOI A
JUDEȚEANĂ
ARAD

Cotidian independent al județului Arad

ANUL II

Nr. 70

Joi, 15 martie 1990

4 pagini - 1 leu

Comentariul ediției

Invitație la meditație (I)

Reflecțiile prezentate mi-au fost inspirate de un citat latin reamintit cu nonșalanță de un „român” plecat de peste 50 de ani din țară: Ubi bene, ibi patria. Mi s-a părut o jignire adusă demnității, eroismului și martirilor națiunii noastre, indiferent de partidul ori mișcarea politică din care au făcut sau n-au făcut parte. Dacă românii, stăpînitorii lumii, își puteau permite această impetitate, noi urmașii lor, constituți într-o națiune, între anumite frontiere, chiar cînd se militează pentru o casă europeană comună, după cum spuneam nu ne putem permite. Dorința este una, realitatea alta. Într-o lume în mișcare, cu certe transformări, cu mutații și evoluții neprevăzute, dar „dirijate”, înțelegem cu evidente note false, nu ne putem permite să nu fim demni, ori să oferim motive de îndoială asupra spiritului de bun simț, de orientare și decență care a caracterizat dintotdeauna poporul cărui îi aparținem. Am existat și ne-am păstrat spiritualitatea, ființa națională pentru că am rămas mereu legați de pămîntul în care ne-am născut, care ne-a dat țară și putere de a învinge vicisitudinile vremurilor, chiar dacă unii dintre noi au trăbătut lumea, au făcut-o în dorința de a se autoperfecționa, de a intra în universalitate, reintorcîndu-se de

fiecare dată la mamă, întorcîndu-se și integrîndu-ne mai mult în spiritualitatea universală. Restul nu există. Revenind la gîndirea antică, grecii au intuit, au gîndit și au dat măsura vremurilor lor în raționamente ce-și păstrează o vie și nepieritoare actualitate. Din acest punct de vedere noi nu am rămas și nu putem fi gîndiți ca o identitate abstractă, în stare de perpetuă permanență și nediferențiere. Noi ne-am diferențiat în permanență de noi înșine, am fost, parafrazîndu-l pe Heraclit din Efes, „unu”, împărțit și neîmpărțit, măsurat și nemăsurat, pieritor și nepieritor. Dacă e să ne aplecăm spre metafizică doar sufletul nostru a rămas nepieritor, fiind eul unu ce ne dă dreptul la existență, universalitate, la apartenența și permanența generică prin spirit.

Din acest punct de vedere și în acest context al reflecțiilor a coborî cu sosești în realitatea prozaică este o dovadă de adaptabilitate, de programatism, chiar dacă riscul este evident. Nu pentru că afirmam că realitatea cu adevărat reală este individul uman. În condițiile noastre o reîntoarcere spre individ este nu numai binevenită dar și necesară, după decepții de amorfizare și topire a lui în crezul social (va urma).

D. Z. CERNA

Marș al păcii și prieteniei

În 16 martie, ora 9, grupul arădean din cadrul C.T. „Condorul” format din Marin Birlea, Csako Zsolt, Tómescu Adrian și Dewald Cristian vor pleca din Timișoara, din Piața Operei într-un marș al păcii și prieteniei, care, printre altele, să reprezinte și

atitudinea antișovinistă a tineretului din România. După ce vor trece prin mai multe orașe și capitale (precizăm că în ziua de 17 vor ajunge în Arad și în 18 martie, ora 8, vor pleca din fața Primăriei), punctul terminus va fi Stockholm.

„Proclamația de la Timișoara”

În 11 martie, a avut loc la Timișoara în Piața Victoriei un miting în cadrul căruia a fost citit un document programatic intitulat „Proclamația de la Timișoara”. Grupul de inițiativă a fost alcătuit din: Societatea Timișoara, Societatea Europa, Sindicatul Libere din Timișoara, precum și alte societăți și asociații din oraș. A aderat la platforma „Proclamației” și Consiliul Municipal Timișoara.

Pentru o cunoaștere exactă, fără interpretări și răstălmăciri neconforme realității textului, am purtat un dialog cu d-l Dorinel Mihai, redactor șef adjunct al ziarului „Timișoara”, membru în Consiliul de Conducere al Societății Timișoara.

— Se discută despre „sindromul Timișoara” și nu întotdeauna cu cele mai bune intenții. Prin „Proclamație”, Timișoara „reactivează” și se impune în atenția opiniei publice a întregii țări. Așadar, de ce „Proclamația de la Timișoara”?

— Timișoara este primul oraș liber al țării. Idealurile revoluției timișorene nu au fost aduse la cunoștința opiniei pu-

blice de către mijloacele mass-media centrale, dect parțial și confuz. Drept urmare, am hotărît, prin această „Proclamație”, să informăm exact cum concepem noi o transformare reală a structurilor și a întregii vieți politice, sociale și economice în România.

— Platforma „Proclamației” are multe puncte comune cu Idelle susținute și în alte platforme-program ale multor partide politice. Ce credeți că vă diferențiază de punctele de vedere exprimate de alții?

— Se accentuează asupra faptului că revoluția de la Timișoara a avut caracter anti-comunist, nu numai anticăușist. Dacă această idee a mai fost vehiculată, noi, prin „Proclamație” îi acordăm un statut oficial. De asemenea, avertizăm împotriva pericolului apariției unor disensiuni prin învrăjbire între categoriile sociale. Toți am fost oprimați și, de aceea, idealurile trebuie să fie comune. Dacă, prin natura lucrurilor, partidele politice au vederi politico-sociale, economice diferite, acestea nu trebuie să influențeze negativ armonia dintre categoriile socia-

le. Tot aici, vreau să menționez că sîntem împotriva metodelor tipic comuniste de a dezavua partidele politice tradiționale. Promovăm un dialog civilizat și liberă exprimare a opiniilor politice.

— Cuvinte de ordine în aproape orice confruntare de opinii sînt: privatizare, inflație, improprietărire, revendicare, șomaj ș.a. Aș dori câteva precizări vizînd acești termeni.

— Revoluția nu s-a făcut numai pentru salarii mai mari, sau alte avantaje materiale. Valul de revendicări, în mare parte justificate, poate declanșa inflație, în condițiile în care pretențiile nu sînt susținute de o muncă reală și conștientă în vederea creșterii producției. Să cerem numai în măsura în care putem să ne oferim bunurile pretinse. Milităm în favoarea ideilor de inițiativă particulară, privatizare, improprietărire a țăranilor și a muncitorilor. Angajații întreprinderilor, la început, să cumpere un număr egal de acțiuni, așadar,

Prof. IOAN IERCAN

(Cont. în pag. a III-a)

E vremea răsădirilor pentru viitoarele legume.

Foto: M. CÂNCIU

S-a scris mult și felurit despre aparițiile televizate ale parlamentarelor noștri în ședințele C.P.U.N. De la ironie la sarcasm, de la condescendență la dispreț, de la tonalitate rezervată la invectivă, de la băscălia de cafea pînă la excesiva invocare a modelului Caragiale — ei bine, aceste varii puncte de vedere, posibile dar nu și acceptabile în totalitate, trebuie că au stîrnit în noi, cetățeni, (din ce în ce mai puțin „simpli”) osebite atitudini. Personal, mărturisesc, în discuții de cancelarie, am îndemnat la răbdare, avînd ca principal argument încrederea pe care trebuie s-o avem în inteligența acestei națiuni, în putința ei de a-și crea ceea ce n-a mai avut din 1948 în-

Lecția

coace: o clasă de oameni politici cu oameni politici de clasă. Firește, puțini dintre cei pe care l-am urmărit cu răbdare reprezintă modele. Nici n-aveau cînd să se formeze. Și-apoi de ce uităm atît de ușor că tancul sovietic și oportunistul multor români ne-au oferit, în numele (dar nu și în beneficiul) populației noastre o SINGURĂ clasă politică, veșnic conducătoare, impusă unui întreg popor prin cunoscutele procedee ale șantajului, învrăjbirii, corupției, delațiunii și terorii? Știu, veți spune că nu-i admisibil ca, în timp ce NOI ne vedem de treabă, EI să pălăvrăgeas-

că, să răcnească, să obstrucționeze, să se-ncaiere verbal. Cineva spunea lapidar: „Pierdere de vreme!”. Oare chiar așa să fie?

Las de o parte teza campaniei electorale prin aparițiile televizate la tribuna parlamentului și iau în discuție pe cea a „luptei pentru putere” de care se face mult, citează, prea mult caz. Dezbaterile din parlament nu trebuie privite simplist ca un antagonism pro și contra F.S.N. ci ca o dezbateră pentru democrație reală. Ne sperie că sînt atîtea partide, organizații și uniuni și tot atîția „clăntăi”? (termenul l-am „cules”). De ce vă temeți? Vor rezista

cît vom vrea NOI, indiferent cine ar fi. Lecția pe care ar trebui s-o învățăm din aceste transmisi televizate e că trebuie să fim treji, să schimbăm opinii, să ne punem în treabă, să învățăm să gîndim politic nu numai pentru prezent ci mai ales pentru viitor. Pentru viitorul pe care îl lăsăm copiilor noștri.

Îndrăznesc să vă fac o propunere: aveți răbdare, oameni buni. Să ne vedem cu toții de treabă, fiecare la locul său de muncă, să cerem mai puțin și să dăm mai mult, să ne organizăm și să avem idei și să-i lăsăm (fără să-i scăpăm din ochi) pe parlamentarii

FLORIN DIDILESCU

(Cont. în pag. a II-a)

Telex pe glob

● Televiziunea sovietică va difuza marți seara un apel solemn adresat poporului sovietic de Vytautas Landsbergis, președintele Consiliului Suprem al Lituaniei, care a proclamat independența acestei republici baltice. „Vrem să obținem independența prin mijloace parlamentare. Nu vrem să lezăm interesele nici unei părți. Consiliul Suprem al Lituaniei se adresează poporului Uniunii Sovietice: îi cerem să înțeleagă obiectivele noastre și să ne susțină aspirațiile”.

● La Bonn s-a deschis prima ședință a Conferinței „doi plus patru” consacrată unificării Germaniei, la care participă cele două state germane și cele patru puteri învingătoare în 1945 (URSS, SUA, Franța, Marea Britanie).

